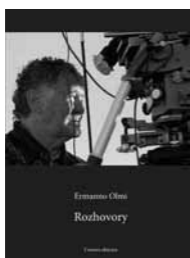

Ermanno Olmi

Rozhovory*Camera obscura 2012*

Ermanno Olmi (nar. 1931) patří k významným evropským filmařům, i přesto jeho věhlas do České republiky bohužel proniká pouze velice sporadicky. Obsáhlá kniha rozhovorů s tímto celo-

světově uznávaným tvůrcem tak alespoň částečně zaplňuje prázdný prostor, který zeje v kulturním přehledu zdejšího (nejen) filmového publika.

Ermanno Olmi charakterizuje vlastní dílo jako „nástroj sdílení existence s filmovými diváky“ a nutno říci, že toto sdílení je různorodé, bohaté a velice podnětné. Italský filmař svojí tvorbou překlenul celou 2. polovinu 20. století a ještě ve svých 80 letech, tedy v roce 2011, přišel s celovečerním hraným filmem *Vesnice z kartonů*, který vypráví o postarším knězi, jenž je nucen přihlížet rušení kostela, kde dlouhá léta působil. Tématům spojeným s církví, náboženstvím i obecně duchovními či existenciálními motivy se ostatně Olmi věnuje v celé své tvorbě, dokumentární i hrané. Sám sebe nazývá „aspirantem křesťanské víry“ a z jeho tvorby je patrné, že význam křesťanství vidí především v lásce k druhému člověku, v milosrdenství a v životě nasměřovaném pro bližního.

Tato rovina je silně přítomna i v Olmiho nejznámějším snímku *Strom na dřeváky* (1978), který byl vyznamenán Zlatou palmou v Cannes. Barvitá freska života několika rodin na italském statku v závěru 19. století je cenným uměleckým dílem nejen pro své kvality filmové a etické, ale také pro svoji přesnost etnografickou.

Kniha rozhovorů je z velké části překladem interview Charlieho Owense, který je ovšem doplněn původním českým rozhovorem filmového historika Petra Slintáka. Ten svazek obohatil také velice zevrubnou studií Olmiho tvorby.

Petr Slinták v závěru svého textu píše: „I ve svých osmdesáti letech pozitivně naladěný Ermanno Olmi šlape po cestě naděje. Pokračuje tak pro někoho možná v naivním, ale každopádně v hluboce odhodlaném zachraňování člověka a světa. Díky němu i v dnešní době bije srdce muže, který ctí tradice, odpovědnost a snahu problémy řešit, která by měla být Bohu libá.“

Lukáš Jirsa